

PAHA HYVÄKSI

*"Kun Joosefin veljet näkivät, että heidän isänsä oli kuollut, he ajattelivat: 'Ehkä Joosef nyt alkaa vainota meitä ja kostaa meille kaiken sen pahan, mitä me olemme tehneet hänelle.' Niin he lähettivät Joosefille tämän sanan: 'Isäsi käski ennen kuolemaansa ja sanoi: 'Sanokaa Joosefille: Anna anteeksi veljiesi rikos ja synty, sillä he ovat menettelleet pahasti sinua kohtaan'. Anna siis isäsi Jumalan palvelijoille anteeksi heidän rikoksensa.' Joosef itki kuullessaan nämä heidän sanansa. Sitten Joosefin veljet tulivat itse, lankesivat maahan hänen eteensä ja sanoivat: 'Me olemme sinun palvelijoitasi!' Joosef vastasi heille: 'Älkää pelätkö, olenko minä Jumalan sijassa? Teillä tosin oli paha hanke minua vastaan, mutta Jumala käänsi sen hyväksi, että hän saisi aikaan sen, mikä nyt on tapahtunut, ja pitäisi hengissä paljon kansaa. Älkää siis pelätkö. Minä annan elatuksen teille sekä teidän vaimoillenne ja lapsillenne.' Hän lohdutti ja rauhoitti heitä." 1.Moos.50:15-21[*JKR]*

"Jumalisen aseman" ottaminen herätti kiinnostukseni erityisesti Raamatun kertomuksessa, jossa käydään Joosefin elämää läpi. Joosefilla olisi ollut valta asettautua veljiensä tuomariksi, mutta kuten näimme, hän antoi anteeksi ja selitti heille Jumalan kääntäneen pahan hyväksi. Koko elämänsä ajan Joosef osoitti kypsyyttä ja luottamusta Jumalaansa, jota voi vain ihailla! – Hän ollenkaan pelkäämättä ja ajattelemta tulevaa kohtaloaan, hän oli kertonut veljilleen unesta, jossa veljet kumartaisivat häntä. Nuorin kun oli, veljekset närkästyivät häneen ja kaiken tämän lisäksi hän oli vielä isälleen erityisen rakas. Lopulta veljien asenteet muuttuivat vihaksi ja haluksi nöyryyttää Joosefia, joka niin julkeita oli puhunut isommilleen.

Kaiken tämän jälkeen, mitä Joosef sai kokea veljiensä tahoilta, hän sai nähdä kaiken inhimillisyyden ja mielipahan yläpuolella olevan kuitenkin jotain, joka on enemmän. Hän turvautui Jumalaansa ja se palkittiin menestyksellä kaikessa. Olosuhteista huolimatta hän puhui avoimesti Israelin Jumalasta, joka antaa vastaukset uniin ja auttaa kyllä Häneen uskova. En tiedä, mitä Joosefin veljet ajattelivat noina vuosina, mutta arvelen, että heidän nähdessään isälleen aiheuttamansa suuren surun ja tuskan, heidän omatuntonsa muistutti tästä rikoksesta heitä alinoma.

Kunnes tuli aika, jolloin Jumala osoitti huolehtivansa Joosefista. Tuli kova nälänhätä ja kaikki joutuivat lähtemään hakemaan viljaa Egyptistä, jossa Joosef oli kuin ihmeen kaupalla menestynyt niin, että juuri hän oli faaraan alaisuudessa hallitsemassa kaikkia valtakunnan asioita. Nyt nämä veljet joutuivat, tietämättään Joosefin elämäkulusta, astumaan hänen eteensä maahan asti kumartuen nöyrästi pyytämään viljaa elintarpeisiinsa. Oli tapahtunut juuri niin kuin Jumala oli Joosefille unessa näyttänyt.

Tässä tilanteessa meistä moni saattaisi ottaa ankaran asenteen ja kostaa veljiensä pahat teot. Koeteltuaan veljiään, Joosef lopulta paljasti heille olevansa heidän veljensä! – Siinä meni "tunnegeneraattorit" sekaisin jokaiselta veljeltä - olihan suuri helpotus tietää Joosefin elävän, mutta toisaalta heräsi suuri pelko, että Joosef kostaisi heille mitä ankarimmin kaiken pahan ylhäisessä asemassaan. Siinä he sanattomina katsovat veljeänsä, juuri kumartuneena, kuten Joosefin oli unensa heille kertonut. – Häpeä, helpotus ja pelko risteilivät ajatuksissa kiivaasti, kunnes Joosef rauhoitteli veljiään ja lähetti heidät hakemaan isänsä ja koko väen Egyptiin. Jaakobin suru pyyhkäistiin kertaheitolla pois hänen nähdessään oman poikansa, jonka hän oli luullut kuolleen jo kauan sitten.

Kun Jaakobin aika täyttyi, hän siunasi Joosefin pojat ja nukkui sitten pois. Vähintäänkin mielenkiintoista on, että koko Egypti vietti Joosefin isän kuoleman vuoksi suruajan. Se kertoo meille, mihin asemaan Jumala nosti Joosefin tuona aikana osoittaakseen vielä meillekin olevansa Herra ja Kuningas! Hän kyllä kykenee tekemään sinusta hallitsijan, joka saa sanoa veljilleen lohdullisia ja anteeksiannon sanoja!

Miksi Jumala antoi Joosefille juuri tällaiset valtavat kokemukset? Miksi hänet asetettiin välillä mitä alhaisimpaan asemaan ja taas aivan lyhyen ajan sisällä miltei ylhäisimpään? Luulenpa tähän olevan vastauksena yksiselitteisesti sen, että Joosef tunsu Jumalan, eikä missään tapauksessa asettunut toisten eteen Jumalana. Hän sanoi veljilleen; "Älkää pelätkö, olenko minä Jumalan sijassa?" Hänen siis tuntiessa nöyrästi Jumalansa, Jumala uskoi hänen veljensä hänen käsiinsä. Vain sormen napsautus, ja veljien kaulat olisi katkaistu. Mutta ei – hän ei toiminut lihansa mielessä, vaan vanhurskauden voimassa, Jumalansa tuntemuksen voimassa. Siksi tämä kertomus on niin rakas ja miellyttävä! Siinä opetetaan meitä Jumalaan luottaen kääntämään paha hyväksi. Nähdessämme, kuinka Jumala siunaa meitä vainoajistamme huolimatta, olkaamme luottavaisella mielellä. Eräänä päivänä Jumalan suunnitelma toteutuu ja saamme nähdä oikeuden tapahtuvan, ja juuri silloin on ihana armahtaa, antaa anteeksi ja syleillä, kuten Joosef veljiään!

Minulle nämä Raamatun kertomukset ovat pitävät suuresta Jumalasta ja Hänen ihmeellisestä avustaan matkamme varrella. Jumalaan on hyvä turvautua ja Hänen varassaan jaksaa taivaltaa eteenpäin!

Pasi Kallio (Solujohtaja/nettityöntekijä, Seinäjoen helluntaisk.)